ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 623. — 4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1888 ΛΕΠΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 35.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΓ' — ΑΡΙΘ. 675

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΛΓΙΝΕΙΩΝ ΜΑΡΜΑΡΩΝ Ὑπὸ Ἀντωνίου Μηλιαράκη.

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΟΥ ΤΙΤΙΑΝΟΥ Διήγημα ἐκ τοῦ δανικοῦ.

ΥΓΙΕΙΝΗ Ὁ ὕπνος καὶ τὰ ποτά, ὑπὸ Θ. Φλωρᾶ.

ΑΓΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ. Διήγημα.

ΕΘΙΜΑ ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑι. ὑπὸ Ἀλ. Τσιτσέλη.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ.

ΕΙΣ ΛΕΥΚΩΜΑ. ποίημα ὑπὸ Εὔας.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: Ἡ ποδιὰ τῆς Αὐτοκρατείρας—Δύο ἐπισημότητες—Ὁ Γονδινὲ καὶ ὁ θυρωρός του—Ἡ ὡραιοτέρα μουσικὴ — Σκέψις ὑποδηματοκαθαριστοῦ.

Ἐπὶ τῇ προσεχεῖ λήξει τοῦ δωδεκάτου ἔτους τῆς «*Ἑστίας*» παρακαλοῦνται οἱ κύριοι συνδρομηταί, ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι λαμβάνοντες τὸ φύλλον καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, νὰ ἀνανεώσωσιν ἐγκαίρως τὴν συνδρομὴν αὐτῶν, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Καθίσταται δὲ συγχρόνως γνωστὸν εἰς τοὺς κ. κ. ἀνταποκριτὰς καὶ συνδρομητὰς τῆς *Ἑστίας*, ὅτι ἀπὸ τῆς 1 προσεχοῦς ἰανουαρίου τὴν ἔκδοσιν καὶ διεύθυνσιν τοῦ περιοδικοῦ ἀναλαμβάνουσιν οἱ μέχρι τοῦδε τακτικοὶ συνεργάται κ. κ. Ν. Γ. Πολίτης καὶ Γ. Δροσίνης. Τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς «*Ἑστίας*», ἀνεξάρτητον τοῦ περιοδικοῦ, διευθύνει καὶ ἐφεξῆς ὁ κ. Γ. Κασδόνης. Τὸ *γραφεῖον τῆς Ἑστίας*, μεταφέρεται εἰς τὴν ὁδὸν Παρθεναγωγείου 14 παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

πρὸς συγγραφὴν ἑλληνικοῦ διηγήματος.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΩΝΟΔΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς **Ἑστίας**.

Ἐκπληρώσαντες τὴν ἀνατεθεῖσαν ἡμῖν ἐντολήν, ὑποβάλλομεν ὧδε διὰ βραχέων τὸ πόρισμα τῆς ἐξετάσεως τῶν εἰς τὸν διαγωνισμὸν ὑποβληθέντων δεκαπέντε ἔργων. Τούτων δέντε μὲν ἀπεκλείσθησαν τοῦ ἀγῶνος ὡς μὴ πληροῦντα ἕνα τῶν ὅρων αὐτοῦ, διότι τυπούμενα θὰ κατελάμβανον χῶρον ἐλάσσονα τῶν ὡρισμένων εἴκοσι σελίδων τοῦ σχήματος τῆς Ἑστίας· εἰσὶ δὲ ταῦτα α') «*Τὰ παθήματα τῆς Μαρίας.*» β') «*Ἡ ἐπαῖτις.*» γ') «*Ἡ ἀπαχθεῖσα.*» δ') «*Εὐρώπη.*» ε') «*Ἐξαγνισθεῖσα ἱεροσυλία.*» Ἓν δέ, ὁ «*Περίπλους τῆς Πελοποννήσου,*» ἀπεκλείσθη ἐπίσης ὡς ἀλλότριον τοῦ ἀγῶνος, μὴ ὂν διήγημα ἀλλ' ὁδοιπορικὸν μᾶλλον ἢ ὁδηγὸς τοῦ περιπλέοντος τὴν Πελοπόννησον. Ἐκ τῶν ὑπολοίπων τρία μὲν «*Ὁ νεκρὸς λοχαγός,*» «*Ὁ σταυρὸς*» καὶ «*Ἰδοὺ Ἕλλην καὶ Ἑλληνὶς*» εἰσὶν ἀνάξια παντὸς λόγου· ἕτερον «*οἱ ἥρωες τῆς ἁλώσεως τῆς Τριπολιτσᾶς*» ἔχει μεγάλην μὲν τὴν ἐπιβολήν, ἀλλὰ σφόδρα ἄτεχνον τὴν ἐκτέλεσιν. Ἡ «*Ἀρεταφίλη,*» ἧς ἡ ὑπόθεσις ἐλήφθη ἐκ διηγήσεώς τινος τοῦ Πλουτάρχου, ἔχει ἐπιμελημένην τὴν λέξιν, ἀλλὰ κακὴν τὴν οἰκονομίαν καὶ ἀτυχῆ τὴν τῶν χαρακτήρων διαγραφήν. «*Αἱ δύο δυστυχεῖς πατριαὶ*» καὶ τὰ «*Δησμονηθέντα ἐπεισόδια*» ἐλέγχουσιν ἀκριβῆ γνῶσιν τοῦ βίου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ περιέχουσι καλὰς περιγραφὰς ἑλληνικῶν ἐθίμων, ἀλλ' ἀμφότερα ἀμοιροῦσιν ἐνδιαφέροντος. «*Ἡ κόρη τοῦ Πολυδώρου*» ἔχει μὲν καλὴν τὴν ὑπόθεσιν, ἀλλ' ἡ ἀρετὴ αὕτη ἐπισκιάζεται ἐκ τῆς ἀμελοῦς ἐπεξεργασίας τῶν καθ' ἕκαστον, μάλιστα δὲ ἐκ τοῦ ἀτέχνου διαλόγου. Τὸ σχετικῶς κρεῖσσον πάντων τῶν ὑποβληθέντων εἶναι *Χαράλδος ὁ ἡγεμὼν τῶν Βαριάγων*, ᾧ ἡ ἐπιτροπὴ ἀπονέμει τὸ γέρας, συνιστῶσα τῷ γράψαντι νὰ ἀποσπάσῃ αὐτοῦ καὶ περιλάβῃ ἐν ἰδιαιτέρᾳ πραγματείᾳ τὰς μακρὰς ἱστορικὰς καὶ ἀρχαιολογικὰς παρεκβάσεις· διότι αὗται πολλὰ μὲν διδάσκουσι καὶ μαρτυροῦσιν ὅτι ὁ συγγραφεὺς μετὰ πολλῆς ἀγάπης καὶ θαυμαστῆς ἀληθῶς φιλοπονίας ἐνέκυψεν εἰς τὴν μελέτην τῆς βυζαντιακῆς ἀρχαιότητος, οὐκ ὀλίγα ζητήματα αὐτῆς κατορθώσας νὰ διαφωτίσῃ, ἀλλὰ παρεμβαλλόμεναι εἰς διήγημα, εἶναι μὲν λίαν εὐπρόσδεκτοι εἰς τοὺς ἀρχαιολογοῦντας, ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὅμως ἀναγνωστῶν, τῶν ἀξιούντων εὐλόγως ἵνα τῇ χειρὶ καὶ οὐχὶ αὐτῷ τῷ καλάθῳ ἐγκατασπείρωνται ἐν τῇ διηγήσει τοιαῦται πληροφορίαι, δύνανται ἴσως νὰ θεωρηθῶσιν ὡς περιττὸς πολυμαθείας φόρτος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Νοεμβρίου 1888.

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ
Ε. Δ. ΡΟΪΔΗΣ
Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ

Σ. Τ. Δ. Ἀποσφραγισθέντος τοῦ δελτίου τοῦ περιέχοντος τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως, ἐγνώσθη ὅτι οὗτος εἶνε ὁ κ. *Κλέων Ραγκαβῆς*, εἰς ὃν ἀπονέμεται τὸ ταχθὲν πεντακοσιόδραχμον γέρας.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Καὶ ἐν Φρειβούργῳ τῆς Ἑλβετίας ἱδρυθήσεται προσεχῶς καθολικὸν Πανεπιστήμιον. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ δῆμος τῆς εἰρημένης πόλεως χορηγεῖ 2 1/2 ἑκατομ. φράγκων.

—Ὁ γερμανὸς ποιητὴς Γεώργιος Σῖγερτ ἐπεράτωσε καὶ τὸ δεύτερον μέρος τῆς μεγάλης αὐτοῦ τραγῳδίας, ἧς ἡ ὑπόθεσις ἐλήφθη ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ἔπους τῶν γερμανῶν τοῦ *ἄσματος τοῦ Νιβελοῦγγερ*, ἐξ οὗ καὶ ὁ Βέγνερ ἤντλησε τὴν περίφημον αὐτοῦ τριλογίαν. Τὸ πρῶτον μέρος τῆς τραγῳδίας τοῦ Σῖγερτ φέρει τίτλον *Κριμχίλδη*, τὸ δὲ δεύτερον *Σιγφρείδου θάνατος*. Παρασταθήσονται δὲ ἀμφότερα προσεχῶς ἐν τῷ μεγάλῳ θεάτρῳ τοῦ Μονάχου.

—Ὁ γάλλος ποιητὴς Ἰωάννης Ρισπαὶν ἔγραψε τὸ κείμενον μελοδράματος περσικῆς ὑποθέσεως, ἐν ᾧ ἥρως εἶνε ὁ Ζω